

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 675
din 04.12.2008**

Dosar nr.: 362/2008

Petiția nr.: 6646 din 12.05.2008

Petent: G. L. E

Reclamat: S.C. RCS & RDS S.A.

Obiect: neacordarea scutirii de impozit pe veniturile din salariu, de către reclamat

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. G. L. E cu domiciliul în str.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

I.2.1. S.C. RCS & RDS S.A. cu sediul în str. Dr. Staicovici, nr.75, Forum 2000 Building Faza I, et.2, sector 5, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului vizează neacordarea de către reclamată a scutirii de impozit pe veniturile din salariu.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul susține că este persoană cu handicap, grad accentuat și pe parcursul anului 2007 a depus mai multe cereri la firma unde își desfășoară activitatea, S.C. RCS & RDS S.A., pentru scutirea impozitului pe veniturile din salariu.

3.2. Petentul susține că de fiecare dată a primit un răspuns evaziv (ultima dată i s-a dat o cerere pentru declararea copiilor aflați în întreținere pentru a i se face deducerea personală, chiar dacă recent primise o adeverință în sensul că nu beneficiază de deduceri personale).

3.3. Petentul arată că în luna februarie 2008 a formulat o nouă adresă-sesizare prin care solicită scutirea de impozit pe veniturile din salariu, conform legislației în vigoare.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 6646 din 12.05.200, prin adresa cu nr. 7891 din 04.06.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, S.C. RCS & RDS S.A.

4.2. Având în vedere că reclamata nu a comunicat punctul său de vedere Colegiului Director, prin adresa înregistrată cu nr. 9450 din 09.07.2008, s-a revenit cu solicitare scrisă.

4.3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr. 12777 din 02.10.2008 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată cu nr. 12776 din 02.10.2008 a fost citată S.C. RCS & RDS S.A., prin reprezentant, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 14.10.2008.

4.5. În cadrul ședinței de audieri, conform prevederilor art. 20 alin.(1) din O.G. 137/2000, republicată, precum și art. 21-27 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Colegiul director a invocat excepția de tarviditate a aspectelor care vizează faptele săvârșite în perioada ce excede termenul de un an de la data săvârșirii faptei sau luării la cunoștință de săvârșirea ei.

4.6. Prin rezoluția nr. 7 din data de 02.10.2008 s-a dispus efectuarea de investigații la sediul reclamatei. În data de 09.10.2008, echipa de investigații a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării s-a deplasat la sediul reclamatei și a purtat discuții cu Administratorul Societății. Reprezentantul firmei a precizat că va comunica un răspuns scris cu privire la obiectul petiției în cel mai scurt timp, până la data de 13.10.2008. Reclamata a comunicat punct de vedere scris la data de 14.10.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 6646 din 12.05.2008, petentul arată că este persoană cu handicap, grad accentuat, este angajat al S.C. RCS & RDS

S.A., iar de mai bine de un an de zile a depus cereri la firmă pentru scutirea impozitului pe veniturile din salariu și de fiecare dată i se răspunde evaziv.

5.1.2. Petentul susține că prima cerere a făcut-o în luna martie 2007, în urma căreia a fost trimis la serviciul Protecția Muncii, unde i s-a făcut schimbarea funcției și în mod normal trebuia să se procedeze și la scutirea impozitului. Dar serviciul Resurse Umane a considerat că trebuie făcută altă cerere prin care petentul să solicite schimbarea funcției, referatul aprobat de conducere nefiind suficient.

5.1.3. Petentul arată că după câteva luni când a întrebat ce se întâmplă i s-a răspuns evaziv (verbal): „scutirea impozitului nu a fost negociată în contractul inițial așa că nu se aplică”.

5.1.4. Petentul arată că în luna mai 2008 a mai depus o cerere-sesizare prin care solicită iar scutirea impozitului pe veniturile din salariu, conform legislației în vigoare, cerere la care nu a primit niciun răspuns în scris și i s-a spus că trebuie să completeze cereri, să aducă copii după certificate. De asemenea, petentul arată că i s-a răspuns în sensul că aceste drepturi nu i se vor acorda retoractiv și este cazul să se ducă la Circa Financiară.

5.1.5. Petentul precizează faptul că la fiecare cerere a anexat copie după certificatul de încadrare în gradul de handicap, precum și copie după referatul de schimbare a funcției.

Susținerile reclamatei, S.C. RCS & RDS S.A

5.2.1. Reclamata susține că petentul, angajat al S.C. RCS & RDS S.A în funcția de operator calculator, a înregistrat la data de 08.02.2008 o cerere prin care a solicitat scutirea de impozit pe salariu pe anul 2008, conform Legii nr. 448/2006, republicată.

5.2.2. În urma acestei cereri petentul a fost înștiințat de faptul că era necesar să se prezinte la Departamentul de Resurse Umane al societății pentru completarea “Declarației contribuabilului”, în vederea întocmirii dosarului pentru scutirea de impozit.

5.2.3. Reclamata susține că dl. G. L. E recunoaște chiar în cuprinsul petiției că “în luna februarie 2008 am mai depus o cerere-sesizare, cerere la care n-am primit niciun răspuns în scris, dar mi s-a răspuns că trebuie să mai completez cereri”.

5.2.4. Deasemenea, arată că în luna mai 2008, petentul s-a prezentat la Departamentul Resurse Umane și a completat declarația contribuabilului nr. 7959/05.05.2008 la care s-a anexat certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 2545/12.12.2006. În urma întocmirii dosarului, începând cu luna mai 2008, petentul a primit salariul corespunzător cu scutirea de impozit aferentă.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că

diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3. Curtea Constituțională a României care a statuat cu valoare de principiu că „**principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență**”. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele)

6.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată.

6.6. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele Art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al

Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.7. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele Art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.8. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.9. În raport cu obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, Colegiul Director constată că, în parte, petentul arată că în luna martie 2007 a adresat o cerere reclamatei pentru scutirea de impozit. Ulterior, reclamata, prin personalul de specialitate l-a trimis la serviciul Protecția Muncii, unde i s-a făcut schimbarea funcției și în mod normal trebuia să se procedeze și la scutirea impozitului. Serviciul Resurse Umane a considerat că trebuia făcută o altă cerere prin care petentul să solicite schimbarea funcției, referatul aprobat de conducere nefiind suficient. După o perioadă de timp, interesându-se cu privire la solicitarea sa, petentul arată că i s-a răspuns evaziv: „scutirea impozitului nu a fost negociat în contractul inițial așa că nu se aplică”. (vezi infra parag. 5.1.2.-5.1.3.) În opinia petentului, reclamata ar fi trebuit să prezente cererea sa din anul 2007.

6.10. Față de aceste aspecte, corelativ circumstanțierii faptelor raționale tempore coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director, reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

6.11. În ceea ce privește sarcina probei, raportat la conținutul art.20 alin.6 din O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul Director reține principiul care decurge din prevederile art.20 alin.6, în cazurile de discriminare, ca excepție de la principiul din dreptul comun “onus probandi incubit actori”, potrivit căruia sarcina

probei revine celui care face o propunere (afirmație) înaintea judecății. Regula procedurală statuată în art.20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată, fixează obligațiile părților sub aspect probator, împărțind sarcina probei între petent și reclamat. Astfel, „persoana interesată **are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte**, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine **sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare.**” Potrivit acestui principiu, persoana interesată, în cazul nostru, petentul, trebuie să indice suficiente elemente care permit presupunerea existenței unei discriminări. Aceste elemente pot fi considerate ca mijloace de probă în sprijinul existenței unui tratament diferit (excludere, restricție, preferință, deosebire) aplicat petentului direct sau indirect, însă trebuie precizat că raportat la prevederile art.20 alin.6 obligația care incumbă petentului este de „a dovedi existența unor fapte” ceea ce ne situează în domeniul principiului general al sarcinii probei ce revine petentului de a dovedi fapte, însă, ca excepție, legiuitorul stabilește, „fapte care permit a presupune existența unei discriminări directe sau indirecte”, astfel cum e definită de O.G. nr.137/2000, republicată. Acest aspect, impune din punct de vedere procedural, obligația petentului în susținerea afirmațiilor sale de a dovedi existența unei fapte, de natură a da naștere unei prezumții de tratament diferit aplicat. În acest moment, persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. Or, sub acest aspect, se poate constata fără dubiu că rezultă excepția de la materia dreptului comun în ceea ce privește sarcina probei, de vreme ce petentului nu îi incumbă obligația de a dovedi lipsa justificării tratamentului diferențiat (deosebire, excludere, restricție, preferință). (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

6.11. Astfel, în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu nr. 6646 din 12.05.2008 și faptele sau actele invocate mai sus (vezi infra parag. 3.1.-33, 5.1.1.-5.1.3.) Colegiul Director constată că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă. De altfel, Colegiul reține că petentul nu indică nici un fel de probe în susținerea afirmațiilor sale de natură a permite reținerea unor prezumții sub aspectul faptelor invocate în martie 2007, atât în ceea ce privește solicitările sale cât și refuzului reclamatei. Pe de altă parte, spre deosebire de aspectele invocate în 2007 corelativ refuzului motivat de lipsa negocierii contractului colectiv de muncă, petentul depune la dosar elemente de probă (înscrieri) cu privire la fapte care s-au circumstanțiat în anul 2008, în intervalul prevăzut de lege, ce urmează a fi analizate de Colegiul Director.

6.12. Din acest punct de vedere, sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că fapta de discriminare este circumstanțiată, în opinia petentului, prin cererea adresată cu

nr. 2576 din 08.02.2008 prin care se solicită scutirea de impozit pe salariu pe anul 2008 la care petentul nu a primit un răspuns scris. În legătură cu această cerere petentul precizează că i s-a spus că mai trebuie să completeze cereri, să ducă copii după certificate și că ar fi cazul să meargă la circa financiară. Colegiul observă că în opinia reclamatei, petentul a înregistrat o cerere prin care a solicitat scutirea de impozit pe salariul pe anul 2008 iar în urma acestei cereri a fost înștiințat de faptul că este necesar să se prezinte la Departamentul de Resurse Umane al societății pentru completarea „Declarației contribuabilului” în vederea întocmirii dosarului pentru scutirea de impozit. Reclamata arată că în luna mai 2008 petentul s-a prezentat la Departamentul de Resurse Umane, a completat declarația în speță, nr. 7959/05.05.2008, la care a anexat Certificat de încadrare în grad de handicap iar în urma întocmirii dosarului, petentul a primit salariul corespunzător cu scutirea de impozit aferentă.

6.13. Or, raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, Colegiul Director ia act că potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Față de acest aspect, reținem că în cauză s-a precizat faptul că petentul este persoană cu handicap însă circumstanțele particulare ale speței nu sunt de natură a releva că între starea de handicap a petentului și refuzul ipotetic la solicitările sale ar fi existat un raport de cauzalitate. De altfel, sub aspectul tratamentului diferentiat, în cauză nu există un element de comparabilitate indicat care ar putea induce existența unei situații analoage, astfel încât la situația petentului să se poată reține circumstanța deosebirii, restricției, preferinței sau excluderii în raport cu alte persoane care au beneficiat de scutirea de impozit. Acest aspect este determinat în speță de faptul că, practic, Colegiul este chemat să se pronunțe asupra unei situații sub aspectul justificării drepturilor subiective ale petentului, ce decurge îndubitabil din interpretarea și modalitatea de aplicare a legii.

6.14. Astfel, Colegiul Director constată că legiuitorul a instituit o serie de facilități fiscale pentru persoanele cu handicap grav sau accentuat. Potrivit legii nr. 448 din 6 decembrie 2006, republicată privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, în speță art. 26: „Persoanele cu handicap grav sau accentuat beneficiază de următoarele facilități fiscale: a) scutire de impozit pe veniturile din salarii și indemnizații de natură salarială; b) scutire de la plata impozitului pe cladire și teren; c) scutire de la plata taxei asupra autoturismelor, motocicletelor cu atas și mototriciclorilor, adaptate handicapului; d) scutire de la plata taxei pentru eliberarea autorizației de funcționare pentru activități economice și viza anuală a acestora; e) scutire de la plata taxei hoteliere”.

6.15. Din acest punct de vedere, Colegiul observă că potrivit Certificatului de încadrare în grad de handicap nr. 2545/12.12.2006, petentul este încadrat în grad de handicap accentuat. Astfel, în opinia Colegiului, situația petentului este

de natură a intra sub incidența prevederilor art. 26 din legea nr. 448/2006, sub aspectul beneficiului la facilitățile fiscale instituite de legiuitor. Or, Colegiul Director observă că reclamata nu a contestat acest drept. Astfel cum rezultă din susținerile părților, acordarea scutirii de impozit a fost condiționată de îndeplinirea unor formalități ce au dus la soluționarea favorabilă a cererii adresate în 8.02.2008, odată cu îndeplinirea procedurilor de către petent în luna mai 2008. În acest sens, Colegiul observă că reclamata a depus la dosar copii după statele de plata ale salariului petentului, cu aplicarea facilităților fiscale din luna mai până la data soluționării petiției. În mod corect precizează însuși petentul în cererea adresată reclamatei din 8.02.2008, că solicitarea sa pune în discuție aplicarea legii.

6.16. Or, în opinia Colegiului Director, aspectele privind interpretarea și modalitatea de aplicare a legii, aplicarea tardivă sau impunerea unor formalități precum și lipsa negocierii în contractul colectiv de muncă a drepturilor în speță, pun în discuție situații de fapt și justificarea drepturilor subiective ale petentului, ce intră în competența instanțelor de judecată. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii și modalitatea de aplicare a legii este atributul suveran al instanței de judecată în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.)

Fată de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
4. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
5. O copie a hotărârii se va transmite părților, G L E cu domiciliul în , S.C. RCS & RDS S.A. cu sediul în str. Dr. Staicovici, nr.75, Forum 2000 Building Faza I, et.2, sector 5, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicata și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA Corina Nicoleta – Vicepreședinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

VASILE Ana Monica - Membru

Data redactării 15.12.2008

Red. G.D., tehno red. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

